१-३, १०-१४ अग्निश्राक्षुषः, ४-६ चक्षुर्मानवः, ७-९ मनुराप्सवः। पवमानः सोमः। उष्णिक्।

इन्द्रमच्छं सुता इमे वृषंणं यन्तु हर्रयः।श्रुष्टी जातास इन्देवः स्वर्विदेः॥ ९.१०६.०१

इमे- एते। हरयः- आकर्षकाः सोमाः। श्रुष्टी- क्षिप्रम्। जाताः- उत्पन्नाः। इन्दवः- क्लेदनशीला रसाः। स्वर्विदः- ज्योतिर्विदः। सुताः- निष्पन्नाः। इन्द्रम्- परमेश्वरम्। अच्छा- अभिलक्ष्य। यन्ति- सरन्तु॥१॥

अयं भराय सानुसिरिन्द्राय पवते सुतः।सोमो जैत्रस्य चेतित यथा विदे॥ ९.१०६.०२

अयम्- एषः। भराय- निर्वाहाय। सानिसः- भजनीयः। इन्द्राय- ईश्चाधिदैवताय। सुतः-निष्पन्नः। पवते- क्षरित । जैत्रस्य- जेतारिमन्द्रम् । यथा विदे- यथा विदुषो जानिन्त तथा। चेतित-जानाित ॥२॥

अस्येदिन्द्रो मदेष्वा ग्राभं गृंभ्णीत सानुसिम्।वर्ज्रं च वृष्णं भर्त्समप्सुजित्॥ ९.१०६.०३

अस्य- एतस्य सोमस्य। इत्- एव। मदेषु- हर्षेषु। इन्द्रः- परमेश्वरः। ग्राभम्- ग्रहणीयं धनुः। सानसिम्- संभजनीयम्। गृभ्णीत- गृह्णाति। वृषणम्- वर्षकम्। वज्रं च। अप्सुजित्-जीवोदकजित् सन्। सं भरत्- धारयति॥३॥

प्र धन्वा सोम् जागृविरिन्द्रयिन्द्रो परि स्रव। सुमन्तं शुष्ममा भेरा स्वर्विदेम्॥ ९.१०६.०४

सोम- रस । जागृविः- जागरणशीलः सन् । प्र- प्रकर्षेण । धन्व- क्षर । इन्द्राय- परमेश्वराय । इन्दो- क्लेदनशील रस । परि स्रव । द्युमन्तम्- दीप्तम् । शुष्मम्- बलम् । स्वर्विदम्- ज्योतिर्विदम् । आ भर- आहर ॥४ ॥

इन्द्रीय वृषेणुं मदुं पर्वस्व विश्वदेर्शतः। सहस्रियामा पथिकृद्विचक्षणः॥ ९.१०६.०५

इन्द्राय- परमेश्वराय। विश्वदर्शतः- सर्वेषां दर्शनीयः सन्। सहस्रयामा- अनन्तमार्गः सन्। पथिकृत्- शोभनमार्गकरः सन्। विचक्षणः- विशेषदर्शी सन्। वृषणम्- वर्षकम्। मदम्- हर्षम्। पवस्व- क्षरः ॥५॥

अस्मभ्यं गातुवित्तमो देवेभ्यो मधुमत्तमः।सहस्रं याहि पृथिभिः कर्निकदत्॥ ९.१०६.०६

अस्मभ्यम्- नः। गातुवित्तमः- अतिशयेन मार्गज्ञः सन्। देवेभ्यः- देवताभ्यः। मधुवित्तमः-अतिशयेन मधुरः सन्। कनिकदत्- शब्दयन्। पथिभिः- सुमार्गैः। सहस्रम्- सहस्रधारया। याहि-आगच्छ॥६॥

पर्वस्व देववीतय इन्दो धाराभिरोजेसा। आ कुलशं मधुमान्सोम नः सदः॥ ९.१०६.०७

इन्दो- क्लेदनशील । सोम- रस । देववीतये- दिव्यानुभूतये । धाराभिः । ओजसा- तेजसा । मधुमान्-मधुरः सन् । नः- अस्माकम् । कलशम्- भाजनं प्रतीकम् । आ- आभिमुख्येन । पवस्व- क्षर । सदः- आसीद ॥७ ॥

तर्व द्रप्सा उद्गुत इन्द्रं मदीय वावृधुः।त्वां देवासी अमृतीय कं पेपुः॥ ९.१०६.०८

तव- भवतः। द्रप्साः- द्रुतगामिनः। उद्ग्रुतः- जीवोदकगामिनः। मदाय- हर्षाय। इन्द्रम्-ईश्चनाधिदैवतम्। वावृधुः- वर्धयन्ति। देवासः- द्योतनशीलाः। अमृताय- अमृतत्त्वाय। कम्-आनन्दमयम्। त्वाम्- भवन्तम्। पपुः- पिबन्ति॥८॥

आ नः सुतास इन्दवः पुनाना धावता रियम्। वृष्टिद्यावो रीत्यापः स्वर्विदेः॥ ९.१०६.०९

सुतासः- निष्पन्नाः। पुनानाः- पूयमानाः। वृष्टिद्यावाः- वर्षका ज्योतिर्भूताः। रीत्यापः-रीतियुक्ताम्मयाः। स्वर्विदः- स्वर्गज्ञाः। इन्दवः- क्लेदनशीला रसाः। रियम्- दैवीं संपदम्। नः-अस्मदर्थम्। आ धावत- आगमयत ॥९॥

सोमः पुनान ऊर्मिणाव्यो वारं वि धावति। अग्रे वाचः पर्वमानः कनिकदत्॥ ९.१०६.१०

पुनानः- पवमानः। सोमः- रसः। ऊर्मिणा- तरङ्गेण। अन्यो वारम्- सरणशीलरसस्य स्वस्थान एव रक्षाकरमुपलिब्धस्थानमित्यर्थः। रसन्यञ्जकम्। रसस्य प्रवेशस्थानम्। रसतत्त्वस्य सुलभतया अवगमसाधनभूतम्। रसार्थयाचनसाधनभूतम्। रसिक्रियम्। रसावाप्तिसाधनभूतम्। रसावरणम्। रससंभक्तारम्। रसवर्धकम्। भाजनं प्रतीकम्। वि- विशेषेण। धावति। वाचः- मन्त्रस्य। अग्रे-पुरतः। पवमानः- पुनानः। कनिकदत्- अशब्दयत्॥१०॥

धीमिहिन्वन्ति वाजिनं वने कीळन्तमत्यविम्। अभि त्रिपृष्ठं मृतयः समस्वरन्॥ ९.१०६.११

वने- अरण्ये। क्रीळन्तम्- विहरन्तम्। वाजिनम्- अश्वमिव स्थितम्। अत्यविम्-रक्षाभूतप्रतीकमतिक्रम्यापि सरन्तं रसम्। धीभिः- चित्तधारणाभिः। हिन्वन्ति- प्रेरयन्ति। मतयः-भावनाः। त्रिपृष्ठम्- भूर्भुवरादिभूमिकात्रयोत्कृष्टम्। अभि- अभितः। समस्वरन्- स्तुवन्ति ॥११॥

असर्जि कुलशाँ अभि मीळ्हे सप्तिर्न वाजयुः।पुनानो वाचै जनयंत्रसिष्यदत्॥ ९.१०६.१२

मीळ्हे- हर्षे । वाजयुः- संपत्कामः सोमः । सितर्न- अश्व इव । कलशान्- भाजनानि प्रतीकभूतानि । अनु । असर्जि- सृष्टः । पुनानः- पूयमानः । वाचम्- मन्त्रम् । जनयन्- उत्पादयन् । असिष्यदत्-स्यन्दते ॥१२ ॥

पर्वते हर्यतो हरिरति ह्ररांसि रह्या। अभ्यर्धन्स्तोतृभ्यौ वीरवद्यशः॥ ९.१०६.१३

स्तोतृभ्यः- मन्त्रविद्भयः। वीरवत्- वीर्ययुक्ताम्। यशः- कीर्तिम्। अभ्यर्षन्- अभिगमयन्। हर्यतः-स्पृहणीयः। हरिः- आकर्षकः सोमः। अति हृरांसि- कुटिलभावनान्यतिक्रम्य। रंह्या- वेगेन। पवते- क्षरित ॥१३॥

अया पंवस्व देवयुर्मधोर्धारा असृक्षत।रेभेन्पवित्रं पर्येषि विश्वतः॥ ९.१०६.१४

अया- अनया धारया। देवयुः- देवकामः सन्। पवस्व- क्षर। मधोः धाराः- माधुर्यधाराः। असृक्षत- सृष्टाः। पवित्रम्- भाजनं प्रतीकम्। रेभन्- मन्त्रान् शब्दयन्। विश्वतः- सर्वतः। पर्येषि- परिगच्छिस ॥१४॥